

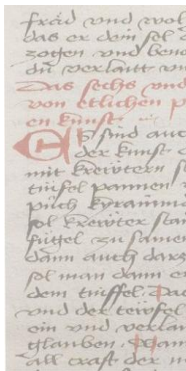
STUDENTSKÝ SEMINÁŘ PRS

LS 2010/2011

Každé druhé úterý v 19:30 v čajovně Pod stromem čajovým na Vinohradech, Mánesova 38.

(http://maps.google.cz/maps?f=q&source=s_q&hl=cs&geocode=&q=M%C3%A1nesova+38&aq=&sll=49.930008,15.369873&sspn=3.989025,9.503174¤t=5,0,0&ie=UTF8&hq=&hnear=M%C3%A1nesova+992%2F38,+120+00+Praha+2-Vinohrady&z=16)

22. 3. ZDENKO VOZÁR – *Mezi Bohem a Ďáblem: Středověká nekromantie*

Vzhledem k integritě náboženského systému a pohanské kultury evropského středověku, představuje toto období pro religionistu nejenom výjimečný fenomén v historii křesťanství jako náboženství, ale i jako kulturně-sociálního korpusu. Blízkost Boha, a stejně tak Ďábla, je v této době úhelným kamenem celé stavby mentality a percepce člověka i společnosti. Tento pohled se projevuje ve spektru různých se činností a myšlení. Jako jedna z nich je nekromantie (aneb nigromantie, spíše ve dnešním smyslu černé magie), v středověku poměrně rozšířenou praktikou církevního podsvětí. Avšak nekromantické obchodování s Ďáblem a démony stírá jasnou diferenci klasické distinkční linie frazerovského i durkheimovského chápání magie a náboženství. To vše v religiozitě osoby jediného člověka, coby nekromanta i klerika zároveň. V tomto směru ukáží srdce specifik středověké formy nekromantie.

5. 4. BARBORA SOJKOVÁ – *Fenomén posvátného prostoru a jeho manifestace v klášteře Matky Boží v Novém Dvoře u Plzně.*

V roce 2004 byl na území České republiky po šesti letech vysvěcen nový klášter kontemplativního řádu trapistů, což už je samo o sobě religionisticky zajímavou událostí. Ale co se podívat na formu, ve které byl postaven? Jak se k sobě má moderní architektura a posvátný prostor? A je toto téma možné posoudit prismatem fenomenologie náboženství a metodologického klíče Mircey Eliadeho?

19. 4. JIŘÍ DYNDÁ – „Muž, jenž se jen orbou zabývá“: Interpretace mytologického jádra pověsti o Přemyslu Oráčovi

Přístupy několika badatelů, kteří se v posledních zhruba sto letech zabývali přemyslovskou pověstí jakožto látkou mytologickou a snažili se jádro a význam tohoto vzorce vyložit, můžeme rozdělit na dvě základní skupiny. Detaily těchto přístupů (frazerovsko-mannhardtovského a dumézilovského) budu ilustrovat přímo na konkrétních motivech přemyslovské dynastické pověsti a interpretacích jednotlivých badatelů (Krappe, Kalandra, Třeštík, Golema). Mou snahou nebude postavit výklady do nějakého ostrého protikladu, nýbrž se snažit nalézt styčné body a prvky, kterými se vzájemně mohou obohacovat. Záměrem systematického předvedení různých referenčních rámců, jimiž se může na „zašifrovaný“ mytologický text pohlížet, bude pokus o obecné nastínění problematiky interpretace českých pověstových látek pomocí religionistického bádání.